

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ต่างๆ รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจ การเมือง ความเสื่อมโทรมของสังคม ความห่อหุ้มทางศีลธรรมและจริยธรรม รวมทั้งความพ่ายแพ้ในการแข่งขันคุณภาพและสมรรถภาพด้านต่างๆ ในระดับสากล อันเนื่องมาจากการรีบเร่งเปลี่ยนแปลง และพัฒนาอย่างรวดเร็วให้ทันกระแสของโลกยุคโลกาภิวัตน์ สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนบ่งชี้อย่างชัดเจนถึงความล้มเหลวของการพัฒนา และความไม่พร้อมของปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของ “คน” อันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของสังคม จึงก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องให้มีการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยทุกฝ่ายต่างเห็นพ้องกันว่า ต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ ด้วยการปฏิรูปการศึกษาให้สามารถสร้างและพัฒนาคนให้มีคุณภาพ รู้เท่าทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลง และตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติได้อย่าง แท้จริง (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2545:1)

ในสังคมแห่งข่าวสารเทคโนโลยี หรือสังคมแห่งการเรียนรู้นี้ บุคคลจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพจะต้องเป็น “บุคคลแห่งการเรียนรู้” (learning person) ซึ่งได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ มีเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับการเรียนที่ดี การเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนมีความสุข เรียนรู้ที่จะรู้ เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง การพัฒนาบุคคลให้รู้วิธีการเรียนรู้ในสังคมปัจจุบัน เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์อย่างต่อเนื่องยาวนานตลอดชีวิต จึงเป็นหน้าที่ที่ผู้สอนจะต้องสร้างศรัทธาและปัญญาให้กับผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้ ให้พัฒนาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่จะแสวงหาความรู้ได้ตลอดชีวิต (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2543:15) วิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ นั่นก็ต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีลักษณะนิสัยที่มุ่งแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างให้มีผู้เรียนมีจิตวิญญาณของความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น เพราะลักษณะของนักวิจัยนั้นมุ่งที่จะแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

การปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ของการจัดการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการ

จัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”(ยุทธนา ปฐมวราชาติ, 2548:3)

การวิจัยเป็นเทคนิค และเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ เพราะนอกจากจะทำให้เกิดความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการแล้วยังช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา และการตัดสินใจที่มีคุณภาพซึ่งในแผนงานของหน่วยงานต่างๆจะให้ความสำคัญของการวิจัยไว้ เช่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 9 ครอบคลุมการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียน...มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 24 (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ มาตรา 30 ...ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2559 มีแนวนโยบายเพื่อดำเนินการ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และการเรียนรู้ของคนและสังคมไทย ซึ่งมีกรอบการดำเนินงาน คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างและพัฒนาความรู้และการเรียนรู้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพของคนไทยและการปรับปรุงประสิทธิภาพผลผลิต และมีการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนานักวิจัยที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กล่าวถึงการวิจัย ในกระบวนการจัดการศึกษาของผู้เกี่ยวข้องไว้โดยสังเขปว่า ผู้สอนต้องศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน...ให้ผู้สอนนำกระบวนการวิจัยมาผสมผสานหรือบูรณาการใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

จาก พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2559 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ที่นำเสนอดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า กระบวนการวิจัยเกี่ยวข้องทั้งนักเรียน ครู และผู้จัดการศึกษาทุกระดับ และทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริง โดยมีเป้าหมายมุ่งการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบและยั่งยืน นำเอากระบวนการวิจัยไปพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เช่น มีความคิดใหม่ๆ จัดทำโครงการ สร้างสื่ออุปกรณ์ สิ่งประดิษฐ์ ผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้หรือสร้างสรรค์ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน แก้ปัญหา ตรวจสอบความรู้ของตนเอง แสวงหาความรู้ใหม่ต่างๆ เกิดการบริโภคนิยมเชิงสร้างสรรค์

การวิจัยเป็นแนวทางที่นักเรียนควรนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพราะจะทำให้ นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเดิม (2540) กล่าวว่า ในทุกเสี้ยววินาทีที่มีเนื้อหาความรู้เกิดขึ้นอยู่เสมอ คนในยุคนี้จำเป็นต้องศึกษาตลอดชีวิต การสอนจึงต้องเน้นไปที่คุณภาพการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนมี เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และการวิจัยเป็นกระบวนการที่ต้องทำงานด้วยตนเอง ถ้านักเรียน มีวินัยในการทำงานด้วยตนเอง มีความอดทน สามารถควบคุมตนเอง ขยัน อดทน สามารถควบคุมตนเองได้ การทำงานก็จะดีขึ้นได้ การมีวินัยและการควบคุมตนเองจึงเป็นเรื่อง สำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่ต้อง พัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะด้านการวิจัย

จากแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมนั้น Bandura (1986) มีแนวคิด ว่าพฤติกรรมของมนุษย์นอกจากจะพัฒนาได้โดยการเสริมแรงและการลงโทษจากภายนอกแล้ว ยัง สามารถพัฒนาได้โดยการควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง ความสามารถในการ ดำเนินการดังกล่าวนี้ Bandura เรียกว่า เป็นการกำกับตนเอง การกำกับตนเองมีความสำคัญ เพราะในสภาพความเป็นจริงคงไม่มีใครสามารถติดตามกำกับควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น ได้ ตลอดเวลา ครูไม่สามารถกำกับควบคุมนักเรียนได้ตลอดเวลาเช่นกัน เมื่อผู้เรียนมีการกำกับตนเอง ผู้เรียนจะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมพฤติกรรมในการเรียน สามารถ แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ว่าจะใช้กลยุทธ์แบบใดในการเรียน มีการจูงใจตนเอง และกระทำ พฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมาย นักการศึกษาต่างให้การยอมรับว่า การกำกับตนเองมีผลต่อผู้เรียน มากที่สุด เพราะ การกำกับตนเองเป็นรูปแบบของความพยายามที่จะทำงานในหน้าที่โดยใช้ทักษะที่ มีอย่างเหมาะสม Butler and Winne (1995) และ Boekaerts (1997) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยการกำกับ ตนเองเป็นทักษะที่มีความสำคัญทั้งทางการเรียนใน โรงเรียน รวมไปถึงการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว โดยทั่วไปผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองมีลักษณะกระตือรือร้น รู้จักจัดการสิ่ง ต่างๆ โดยใช้กลยุทธ์ทางปัญญาและการรู้คิด และทำได้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมี ประสิทธิภาพ (Purdie; and Hattie.1996: 87 , Wolters. 1998: 224)

เนื่องจากลักษณะนักวิจัยนั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ จึงเป็นคุณลักษณะที่พึงปรารถนาให้เกิดขึ้นกับนักเรียน แต่จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีงานวิจัย ที่มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนมีลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยน้อย ดังนั้น การหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย จึง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนมีลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย มากขึ้น

จากงานวิจัยของ Bandura (1986) Perry (1998) และ Puustinent (1999) พบว่า การกำกับตนเอง ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน งานวิจัยของ Zimmerman & Martinez-Pons (1986) พบว่ากลวิธีในการกำกับตนเอง ในการเรียน 14 วิธี มีค่าสหสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ Pintrich และ De-Groot (1990) ได้ศึกษาพบว่า การกำกับตนเองในการเรียน เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด การกำกับตนเองในการเรียนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมของนักเรียน เพราะการกำกับตนเองในทางปัญญา และการกำกับตนเองทางพฤติกรรม เป็นลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้ (Como & Mandinace, 1983 Pintrich & De-Groot, 1990, pp. 33-40) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Eisenberg, Cumberland, Fabes et al. (2001) และ ปิยวรรณ พันธุ์มงคล (2542) การกำกับตนเองส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า การกำกับตนเองมีความสัมพันธ์ต่อการกำหนด ควบคุมความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองให้ดำเนินไปตามเป้าหมายที่คนได้ตั้งไว้ได้ ไม่ว่าจะเป็นทางการเรียน การปรับพฤติกรรมให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์

การกำกับตนเองไม่ค่อยใช้ในบริบทของคนไทย เพราะวัฒนธรรมของคนไทย ไม่นับเรื่องของความมีวินัย หากผู้เรียนมีการกำกับตนเองในการเรียน ก็น่าจะทำให้ผู้เรียนมีลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ตลอดจนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและนำเสนอผลของวิธีการสอนแบบกำกับตนเอง และคะแนนเฉลี่ยสะสม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้

คำถามวิจัย

1. วิธีการที่สามารถสอนให้นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีความสามารถการกำกับตนเองได้เป็นอย่างไร
2. การสอนแบบกำกับตนเองจะทำให้ให้นักเรียนเกิดลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการกำกับตนเอง เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ ได้แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด
3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันทำให้เกิดลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และผลการกำกับตนเอง ได้มากน้อยเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มการสอนแบบกำกับตนเอง และการสอนแบบปกติ

4. มีอิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนและระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการกำกับตนเองมากน้อยอย่างไร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการใช้ วิธีการสอน 2 วิธี คือการสอนแบบกำกับตนเองในวิชาคณิตศาสตร์ และการสอนแบบปกติ และคะแนนเฉลี่ยสะสม 2 ระดับ ที่มีต่อ ผลลัพธ์ระยะต้น คือผลการกำกับตนเอง และ ลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย และมีผลลัพธ์สุดท้าย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้ในด้านขอบเขตของการศึกษา ผลที่เกิดจากวิธีสอน และการกำหนดขอบเขตของกลุ่มประชากร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาผลของการกำกับตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน แต่จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า คุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน ดังนั้นจึงควรศึกษาตัวแปรทั้งสองรวมกัน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแยกจากลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน เนื่องจากผู้วิจัยสนใจเรื่องการพัฒนาลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย ซึ่งถ้าเก็บข้อมูลแยกเป็น 2 ตัวแปรจะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลให้ได้ผลการวิจัยทั้งแบบแยกส่วนและแบบรวมกันได้ แต่ถ้าเก็บข้อมูลโดยรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้เป็นส่วนหนึ่งของลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัย เมื่อเราวิเคราะห์ข้อมูลจะไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็น 2 ส่วนได้

และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องผลของการกำกับตนเองกับนักเรียนในหลายระดับชั้นด้วยกัน เช่น งานวิจัยของ ปิยะวรรณ พันธุ์มงคล (2542) ที่ศึกษากับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และงานวิจัยของดวงเพ็ญ เรืองใจมัน (2542) ศึกษาแก่นักศึกษาพยาบาล และจากงานวิจัยของ Zimmerman และ Martinez-Pons (1990) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้โดยการกำกับตนเองมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่า การเรียนรู้แบบกำกับตนเองน่าจะเริ่มต้นสอนได้ตั้งแต่ในช่วงชั้นที่ 4 เพราะว่าจะเป็นการปลูกฝัง ให้นักเรียนมีการกำกับตนเองในการเรียนที่ดี ก่อนที่จะ

เรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีลักษณะการเรียนที่นักศึกษาต้องควบคุมตนเอง มีการกำกับตนเองในการเรียนที่ดี จะไม่มีครูผู้สอนที่มากคอยดูแลใกล้ชิดเหมือนการเรียนในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นถ้านักเรียนมีการกำกับตนเองในการเรียนที่ดีตั้งแต่ระดับช่วงชั้นที่ 4 จะเป็นประโยชน์กับการเรียนของนักเรียนในระดับอุดมศึกษาต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการวิจัยศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา เพราะว่านักเรียนโรงเรียนสาธิต มีลักษณะที่พร้อมจะรับสิ่งใหม่ๆ ได้เสมอ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีการกำกับตนเอง หมายถึง กระบวนการที่นักเรียนสังเกตตนเอง ตัดสินตนเอง และแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กระบวนการ คือ กระบวนการสังเกตตนเอง กระบวนการตัดสิน และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ซึ่งทั้ง 3 กระบวนการนี้ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน โดยแบ่งดังนี้ (1) ขั้นตอนการสังเกตตนเอง ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายและวางแผน การติดตามกำกับ และ การทบทวนจากผลการทำข้อสอบ (2) กระบวนการตัดสินตนเอง ประกอบด้วย การประเมินผลตนเองและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ (3) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมในการเรียน การจัดการ/เครื่องมือ การสร้างแรงจูงใจ

ลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน หมายถึง คุณสมบัติเบื้องต้นเฉพาะตัวที่นักวิจัยควรมี แบ่งออกเป็นคุณลักษณะ 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านการตัดสินใจ และด้านการบังคับตน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ

1.1 ผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางสำหรับคณาจารย์ในการจัดการศึกษาและการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองในการเรียน เพื่อพัฒนาลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

1.2 ผลการวิจัยเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนวิชาต่างๆ ที่จะได้พัฒนาพฤติกรรมกรเรียนของตนเอง ซึ่งจะทำให้เป็นผู้มีการกำกับตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยมากขึ้น

1.3 ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนที่ใช้กลวิธีการกำกับตนเอง

2. ประโยชน์ทางวิชาการ

2.1 ได้วิธีสอนแบบกำกับตนเองสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาคณิตศาสตร์ เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาวิธีการสอนแบบกำกับตนเอง สำหรับนักเรียนกลุ่มอื่นและวิชาอื่นๆ

2.2 ได้รูปแบบการวิจัยประเภทการวิจัยและพัฒนา (research and development) มีตัวแปรตาม 2 ตัวแปร คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และ ลักษณะพื้นฐานความเป็นนักวิจัยของนักเรียน เป็นแนวทางสำหรับการขยายผลการวิจัยให้มีกรอบความคิดในการวิจัยลึกซึ้งมากขึ้น โดยการเพิ่มจำนวนตัวแปรตาม หรือตัวแปรส่งผ่าน (mediators)